

Flemming Jensen: Det skal blot blive en kort bemærkning af hensyn til det, man kalder den historiske sandhed. Jeg vil nødig have, at det ligesom skulle svæve i luften, at det konservative folkeparti direkte eller indirekte havde været med til at forsinke dette forslag. Vi fik behandlingen udsat nogle få dage, og det takker vi ministeren for. Det, jeg mente med tidsfristen, var, at det var nok for måneder siden, vi skulle have haft forslaget til anden behandling.

Holger Hansen: Jeg havde for så vidt ikke tænkt mig at tage ordet igen ved denne andenbehandling, men ministerens bemærkninger på talerstolen for et øjeblik siden får mig til det. De får mig til at undre mig over, hvad det er, ministeren i virkeligheden ønsker sig af denne sags videre behandling. Jeg deler i virkeligheden hr. Samuelsen forventning om et fornuftigt videre samarbejde omkring hele denne sag. Og jeg er lidt forbavset over, at undervisningsministeren nu på basis af, synes jeg, nogle overordentlig beherskede indlæg såvel fra hr. Samuelsen som fra mig giver sig til at tage hele debatten om undervisningspligten og dens berettigelse i det hele taget op i sin svartale her. Det undrer mig, at ministeren nu gentager fra førstebehandlingen sine udtalelser om, at vi — og derved tror jeg ministeren sigtede på venstre og måske også det radikale venstre — agtede folkeskolen så ringe, at vi ikke mente, den kunne optage en eller to elever mere i klasserne. Jeg bliver nødt til at sige til undervisningsministeren, at det har vi aldrig formuleret. Den formulering er ministerens egen, og hvis min erindring ikke slår fejl, så kan ministeren slå den efter i sit svar til mig under førstebehandlingen. Jeg har aldrig antydnet, at folkeskolen var så ringe, at den ikke kunne optage en elev eller to mere i klasserne. Jeg har tværtimod forsøgt at give udtryk for, at vor opfattelse med hensyn til udvidelsen af undervisningspligten og skolereformen i det hele taget var, at dette var et samlet hele, og at det drejede sig om samtidig med en udvidelse af undervisningspligten at gøre den danske folkeskole bedre egnet til at modtage de elever, som kommer mere ind i skolen, og det er en ganske anden sag. Jeg er ked af, at ministeren ligesom tager sagen op på den

måde nu. Jeg troede, at nu var vi kommet så vidt — vi må jo stemme om det, vi er uenige om, ved denne behandling og måske ved den næste også — at vi, når vi skulle til den videre behandling af reformen, kunne arbejde sammen, men jeg forstår, at ministeren ønsker at grave nogle grøfter, og det er jeg ked af.

Samuelsen: Jeg er glad for, at ministeren tog afstand fra hr. Maigaards bemærkninger om læseplansnotatet. Selvfølgelig kan vi da ikke dele alle de betragtninger, der står i det notat, men jeg mener, at det er et væsentligt grundlag, når vi skal til at drøfte strukturreform. Og hvis vi ikke i hvert fald kan tage læseplansnotatet som et udgangspunkt, så bliver der ikke nogen folkeskole-reform i 1974 heller, så vil det tage endnu længere tid. Men det er da oplagt, at der skal yderligere diskussion til.

Jeg skal ikke gå ind i en yderligere debat om samtidigheden. Det er da rigtigt, at ministeren ikke kan finde noget i bemærkningerne eller i betænkningen om, at der skal være samtidighed, men det er vel stadig væk sådan i det politiske liv, at der kan træffes mundtlige aftaler.

Derimod vil jeg nok anholde ministerens sidste bemærkninger om, at når vi ikke vil være med til en udvidelse af undervisningspligten i 8. og 9. klasse nu, så kunne vi lige så godt ophæve undervisningspligten i 1.-7. klasse. Det kan nu engang ikke lade sig gøre, efter min mening må det direkte kræve en grundlovsendring.

Maigaard: Jeg vil blot til ministeren — for at vi nu skal holde lidt gang i det ovre i ministeriet, så man sætter sig ned og arbejder med lovgivningen — sige, at jeg ikke forstår hans betænkelighed ved at give skolenævnene større kompetence. Jeg synes ikke, at denne betænkelighed må være retningssigende for det, vi skal lave i fremtiden.

Ministeren peger på, at det er ønskeligt, at der bliver ensartethed i skolevæsenet. Hvor Frederik den Sjette talte om en gavnlig uniformitet, taler undervisningsministeren om ensartethed, men det er vel ét og det samme. Jeg vil godt sige som min opfattelse, at et mangfoldigt skolebillede er langt